

279.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 4 maja 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie towarowej polskich kolei normalnotorowych (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 11, poz. 73) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych“:

W „Postanowieniach taryfowych“:

W p. 18 w ust. c) w wierszu 6-m po słowie: „obliczenia” dodaje się: „—z wyjątkiem jednak wypadków zamawiania wagonu do swego wyłącznego użytku—”, a w wierszu 9-m po słowie: „określonej” dodaje się: „wyższej niż 15.000 kg.”

W „Wykazie opłat dodatkowych“:

W p. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i t. d.” w ust. A dodaje się uwagę 4-tą treści następującej:

„Uwaga 4. Na terytorjum stacji Gdynia-port oraz Tczew-przystań opłaty za przetrzymanie wagonu stanowią:

a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby, po upływie terminu wolnego od postojowego, i jeden wagon	30 gr.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon	900 „
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i wagon	1200 „

Za przetrzymanie wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern) do przewozu ropy i jej przetworów powyższe opłaty zwiększa się o 50%.

B. W części V „Taryfy wyjątkowe“:

W t. w. № 8 na przewóz węgla w ust. 2 „Opłaty” pierwsze zdanie „Uwagi” otrzymuje brzmienie: „Przy przesyłkach, nadawanych na stacje, leżące na linii demarkacyjnej: Krystynopol, Sapieżanka, Krasne, Chodorów i Stryj, oraz na stacje dalej za tą linią leżące—przewoźne obniża się o 10%”.

W t. w. № 9 i 11 na przewóz węgla i mialu w ust. 2 „Opłaty” pierwsze zdanie „Uwagi” otrzymuje brzmienie: „Przy przesyłkach, nadawanych na stacje, leżące na linii demarkacyjnej: Krotoszyn, Jarocin, Gniezno, Toruń, Brodnica, Działdowo, Ostrołęka, Małkinia, Siedlce, Brześć, Chełm, Zawada, Krystynopol, Sapieżanka, Krasne, Chodorów i Stryj, oraz na stacje dalej za tą linią leżące—przewoźne obniża się o 10%”.

W t. w. № 11 na przewóz mialu w ust. 2 „Opłaty” początek zdania drugiego od słów: „W ko-

munikacji” aż do „a stacjami” zmienia się na: „Za przesyłki, nadawane na stacjach Jaworzno, Siersza Wodna i Szyb Sobieski kolei prywatnych do stacji...”. Równocześnie wprowadza się „Uwagę 2” treści następującej: „Czasowo, do końca września 1926 r. za przesyłki mialu z Brzeszcza do Jaworzna ustala się opłatę na 30 gr. za 100 kg.”.

W t. w. № 13 na przewóz szlaki i t. d. w uwadze II po słowach: „tłuczniła oraz” dodaje się: „żuźła, szlaki, wapna”.

W t. w. № 15 na przewóz przetworów naftowych ust. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się zdaniem: „licząc łączną długość kolei państwowych i prywatnych”.

W t. w. № 21 na przewóz lnu i t. d. w ust. 3 „Warunki stosowania” słowa: „Do zużycia” zastępuje się przez słowa: „Do przeróbki”.

T. w. № 24 otrzymuje brzmienie:

„Taryfa wyjątkowa na przewóz ziemniaków świeżych (z gr. 3). (Obowiązuje do dn. 30 czerwca 1926 r.).

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich stacji kolei polskich do wszystkich stacji (oprócz stacji granicznych).

2. **Opłaty.** Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według kl. wyj. G.

3. **Warunki stosowania.** Taryfę niniejszą stosuje się do przesyłek, adresowanych do zakładów, przerabiających ziemniaki, i przewożonych na odległość powyżej 100 km.”.

W t. w. XII na przewóz jaj w uwadze skreśla się słowa: „do Gdyni-port i Gdańska”.

W t. w. XIII na wywóz materiałów drzewnych w „Uwadze IV” po słowach „Uwaga IV” dodaje się w nawiasach: „(Obowiązuje do dnia 31 grudnia 1926 r.)”.

W t. w. XVII na wywóz celulozy i t. d. w ust. 1 „Obszar ważności” słowa: „Mysłowice, Sosnowiec i Włocławek” zmienia się na: „Od wszystkich stacji kolei polskich, oprócz stacji granicznych”.

W t. w. XIX na wywóz węgla w ust. 2 „Opłaty” opłaty „6,5 zł.” i „7,5 zł.” zmienia się na „7,5 zł.” i „8,5 zł.” Ust. 3 „Warunki stosowania” otrzymuje brzmienie:

„3. **Warunki stosowania.** Przesyłki powinny być nadane przez jednego nadawcę w ilości najmniej 700 ton w jednym dniu. Nadawca obowiązany jest zamieścić w liście przewozowym w rubryce: „nazwa towaru” oświadczenie: „na eksport drogą morską”. Przewoźne oblicza się wówczas odrazu według niniejszej taryfy, pod warunkiem jednak, że osoba uprawniona złoży Dyrekcji Gdańskiej w okresie 6 tygodni dowód o wywozie węgla i t. d. drogą morską (przez okazanie konosamentu lub zaświadczenia urzędu celnego). W razie niezłożenia żądanego dowodu w tym terminie osoba uprawniona powinna uiścić dopłatę w wysokości różnicy pomiędzy taryfą wyjątkową XVIII a taryfą niniejszą.

Czas wolny od postojowego przedłuża się dla wagonów, podstawianych na kopalnie—do 32 godzin, a dla wagonów, przybywających do zładowania na okręt—do 2 dni”.

W t. w. XXI na wywóz rudy w „Uwadze” dodaje się na początku w nawiasach: „(Obowiązuje do dn. 31 grudnia 1926 r.)”.

W t. w. XXII na przewóz rudy w tytule taryfy po słowach: „wypalków pirytowych i t. d.” wstawia się: „żużli i szlaki”.

W t. w. XXIV na wywóz przetworów naftowych w ust. 2 „Opłaty” w końcu p. 1 po słowach: „powyżej 100 km” dodaje się: „licząc łączną długość kolei państwowych i prywatnych”. Tabelę stacyjną uzupełnia się uwagą:

„Uwaga. Obliczenie przewoźnego według niniejszej tabeli dokonywa się za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej jednak:

przy przesyłkach wazeliny, parafiny i świec parafinowych za 15000 kg.

przy przesyłkach innych przetworów za 10000 kg.

W t. w. XXV na wywóz soli w ust. 3 „Warunki stosowania” w wierszu czwartym skreśla się klasę „VII”.

W t. w. XL na wywóz taboru kolejowego w „Uwadze” po słowie: „kolejowego” dodaje się „i tramwajowego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 maja 1926 r., oprócz zmian w t. w. XIX na wywóz węgla, które wprowadza się w życie od dnia 1 czerwca 1926 r.

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

280.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 4 maja 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o uzupełnieniu i zmianach taryfy polskich kolei normalnotorowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich kolei normalnotorowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 128, poz. 913 i z r. 1926 № 33, poz. 207) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) W części II, w rozdziale I, w dziale B „Dopłaty za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego”: w wykazie dopłat w pozycji pierwszej, rubryce piątej, w ustępach a) i b) liczbę „37” zmie-

nia się na liczbę „41”; w pozycji drugiej, rubryce piątej, w ustępach a) i b) liczbę „16” zmienia się na liczbę „18”; w pozycji drugiej, rubryce szóstej, w ustępach a) i b) liczbę „50” zmienia się na liczbę „55”; w pozycji trzeciej, rubryce trzeciej, w ustępach a) i b) liczbę „37” zmienia się na liczbę „41”; w pozycji trzeciej, rubryce czwartej, w ustępach a) i b) liczbę „16” zmienia się na liczbę „18”; w pozycji czwartej, rubryce czwartej, w ustępach a) i b) liczbę „49” zmienia się na „55”.

2) W tejże części II, w rozdziale I, w dziale C/2 „Bilety na przejazd jednorazowy lub na przejazdy powrotne w komunikacjach podmiejskich”: w tytule skreśla się słowa „jednorazowy lub na przejazdy powrotne”; w punkcie 1 skreśla się słowa „na przejazdy tam i z powrotem”; w punkcie 3 skreśla się słowa „tylko w dniu datowania biletu i”; punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Opłaty za przejazd pociągami podmiejskimi oblicza się w klasie III po 4 grosze, w klasie II po 6 groszy za kilometr z zastosowaniem postanowień punktu 1 i 2 rozdziału I działu A części II taryfy niniejszej.

Za przewóz dzieci (ustęp 2 art. 12 Przepisów przewozowych) pobiera się połowę opłat powyższych”.

3) W tejże części II i w tymże rozdziale I dział F otrzymuje brzmienie następujące:

„F. Ulgi taryfowe przy przejeździe powrotnym z uzdrowisk krajowych.

1. Osoby, które w celach leczniczych lub odpoczynkowych udały się do niżej wymienionych uzdrowisk krajowych, mogą przy powrocie z nich korzystać jednorazowo przy przejeździe pociągami osobowymi lub mieszanymi z ulg następujących:

a) w wagonach klasy III płać połowę taryfy klasy IV;

b) w wagonach klasy II płać połowę taryfy klasy III;

c) w wagonach klasy I płać połowę taryfy klasy II.

W razie przejazdu pociągiem pośpiesznym, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się pełną opłatę dodatkową za pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

2. Ulgi powyższe stosuje się wyłącznie przy przejeździe od najbliższej stacji danego uzdrowiska (p. 6) i tylko w tym wypadku, gdy odległość taryfowa od tej stacji do stacji powrotnej wynosi co najmniej 100 km.

3. Bilety ulgowe nabywa się na podstawie zaświadczeń, wydanych przez zarządy uzdrowisk lub uzdrowisk względnie komisje uzdrowiskowe, a w braku w danej miejscowości tych instytucji przez zarządy gmin.

Zaświadczenie takie ma zawierać imię i nazwisko osoby, powracającej z uzdrowiska, potwierdzenie, że dana osoba przebywała w uzdrowisku w celach leczniczych lub wypoczynkowych bez przerwy w ciągu co najmniej 14 dni, stację wyjazdu i przeznaczenia, datę wydania zaświadczenia, podpis i stanowisko służbowe wydawcy zaświadczenia, pieczęć zarządu oraz podpis posiadacza zaświadczenia.